

Розглянули зовнішньо-економічні аспекти суверенітету України

Київ (УНІАР). — Тут 27—28-го травня відбулася міжнародна науково-практична конференція «Зовнішньо-економічні аспекти суверенітету України», організована Українським інститутом міжнародних відносин при Київському університеті. Серед учасників конференції — член Академії Наук України, ректор Київського університету В. Скопенко; директор Українського інституту міжнародних відносин В. Пашук, міністер фінансів України Григорій П'ятаченко, міністер зовнішніх економічних зв'язків України Іван Герц.

Учасники конференції розглянули валютно-фінансові аспекти суверенітету української держави, пріоритетні напрямки розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України, зовнішньоекономічні канали постачання сировини, питання деполітизації зовнішньоекономічної стратегії тощо.

У Києві 27—28-го травня відбувся також Міжнародний симпозиум з економічних, фінансових і правових реформ «Ворота Сходу» з участю бізнесменів із ЗСА, Східної Європи і країн СНД. Організатори симпозиуму — Міжнародний центр ринкових відносин і підприємства «Ринок» та Український Союз Промисловців і Підприємців. Мета форуму — поширення економічних знань підприємців і практична допомога підприємствам усіх форм власності в укладенні контрактів з закордонними партнерами. Програма праці симпозиуму передбачає аналізвання і прогнозування розвитку економічної ситуації в Україні, вивчення механізмів приватизації та грошово-кредитної і банкової системи, формування фондового ринку України.

У праці форуму взяли участь виконавчий обов'язки першого віцепрем'єра України Василь Євтухов, голова фонду державного майна Володимир Прадко,

голова комісії Верховної Ради України Олександр Барабаш, який є водночас президентом Спільки Орендарів і Підприємців та віцепрезидентом Всеукраїнського Об'єднання Підприємців.

Відбулася також науково-практична конференція з проблем і перспектив розвитку середнього підприємництва в Україні. Організатори — Міністерство Освіти, Українсько-фінський інститут менеджменту і бізнесу, відділ баварського Фонду Ганса Зайделя, Київська рада професійних спілок середнього бізнесу «Єднання».

Керівники виробничих і підприємницьких організацій України оприлюднили звернення до Президента, Верховної Ради, партій, рухів та громадських організацій із закликом докласти всіх зусиль для злагоди і стабілізації в керівництві. Як сказано у зверненні, «буль-яка реорганізація виконавчої влади приведе до хаосу в управлінні економікою й соціально-політичними процесами в Україні».

ІМПРЕЗА «РІДНОЇ ШКОЛИ» В ЧИКАГО

Чикаго. — 3 нагоди закінчення навчання в школі українознавства товариство «Рідна Школа» в Чикаго влаштує святочне вечір, роздачу свідоцтв і забаву. Імпреза відбудеться у суботу, 5-го червня, о год. 6:30 вечора в Культурному Осередку св. Володимира і Ольги. На забаві гратиме оркестра «Бескиди». Вступ: на вечерю і забаву — 25 дол. від особи, тільки на забаву (початок о год. 9-й вечора) — 5 дол. від особи. Квитки на забаву можна буде придбати при вході до залу. Про участь у вечорі просять повідомити до 2-го червня мігра Л. Плюховича (708) 438-7244 або д-ра В. Мінковича (708) 696-4289.

Удосконалюють механізм соціального забезпечення

Київ (УНІАР). Тут 27-го травня на засіданні Кабінету Міністрів ухвалено постанови про збільшення заборіток і пенсій у зв'язку з підвищенням цін. Обговорено і удосконалено механізм надання допомоги малозабезпеченим громадянам. Передбачено надавати їй у вигляді цільових виплат на прожиття, житло, громадські послуги, придбання і доставку палива. Середньорічний сукупний дохід на одного члена родини від 1-го червня має бути 24,400 карбованців. Якщо дохід менший, то це дає право непрацездатним громадянам отримати грошову допомогу.

Кабінет Міністрів затвердив межі малозабезпеченості на цей рік в сумі 22,100 карбованців на особу. З цього виходитимуть при визначенні права непрацездатних громадян на отримання цільової допомоги. Мінімальну зарплатню платню з 6,000 карбованців на місяць збільшено на 1,8 рази. Мінімальна пенсія за віком становитиме 13,800

карбованців. З 1-го червня всі державні пенсії збільшуються в три рази.

Леонід Кучма доручив прискорити підготовку проєктів про вільні економічні зони в Одеській та Закарпатській областях, з метою представити їх на розгляд Верховної Ради України.

В той самий день у Києві проходили з'їзд керівників кооперативів. Його делегати звітували Президенту та Уряду у розвалі економіки, цінній вакханалії, поширенні спекуляцій та неадекватності контролювати ситуацію і прогнозувати розвиток подій. На з'їзді були присутні Президент України Леонід Кравчук, прем'єр-міністр Леонід Кучма та голова Верховної Ради України Іван Плющ. Останній виступав з промовою, в якій обурювався необхідністю проведення реформ на селі, а Л. Кучма підтвердив прагнення Уряду допомогти селу. Делегати з'їзду ухвалили резолюцію та звернення до керівників України і вирішили продовжити з'їзд через місяць.

Російські парламентаристи відвідали Україну

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 27-го травня, відбулася зустріч парламентарних делегацій України і Росії.

Очолював російську делегацію голова Ради депутатської фракції Володимир Новіков. Українську сторону представляли заступник голови Верховної Ради Володимир Гриньов, співо-

лова міжпарламентарної депутатської комісії України та Росії Анатолій Матвісюк. Обговорювалися необхідність поширення міжпарламентарних зв'язків і проведення в Києві зустрічі представників парламентських фракцій Верховної Ради України і Верховної Ради Росії. Зустріч має відбутися на початку червня.

Відбувся конгрес українців Севастополя

Севастополь (УНІАР). — Тут у суботу, 29-го травня, відбувся конгрес українців міста, в якому взяли участь близько 700 осіб.

На з'їзді виступав командуючий Військово-Морсь-

кими Силами України віце-адмірал Борис Кожин, який піддав різкій критиці порушення ялтинських угод командуванням Чорноморської флотії та Військово-Морськими флотії Росії. «Ялтинські угоди фактично зрівняли російською стороною», — заявив Б. Кожин.

Делегати конгресу підтримали дії міністра оборони Костянтина Морозова щодо кораблів і залог, які підняли прапори російської флотії. Згідно з наказом міністра оборони України ці кораблі вважатимуться чужоземними.

Конгрес українців Севастополя звернувся до Верховної Ради і Президента України з закликом вивести за межі України усі військові частини, які не входять до збройних сил України.

Лідер українців Севастополя Юрій Тимошук заявив, що українці повинні обороняти свою територію, зокрема Севастополь, який має виключне значення.

Кілька десятків активістів російських організацій Севастополя лікетували приміщення, де відбувався конгрес українців, тримаючи прапори Російської імперії та прапори СССР.

Р. БОЖКО-КАРАГЕЗЯН В НТШ

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку влаштує доповідь перекладача, автора праці, члена Спільки Письменників України Раїси Божко-Карагезян на тему «Культурно-освітні зв'язки між Вірменією та Україною». Доповідь відбудеться у суботу, 5-го червня, о год. 5-й вечора в приміщенні НТШ, 63 Четверта авеню в Нью Йорку.

Німецький парламент прийняв новий імміграційний закон

Бонн. — В середу, 26-го травня, Бундестаг — нижня палата німецького парламенту — прийняла новий імміграційний закон. Відтепер діятиме вже інший порядок надання політичного азилу. За прийняття цього закону проголосувало 521 депутат, проти — 132. Найближчим часом його має остаточно затвердити Бундесрат (верхня палата).

Новий закон змінить конституцію 1949 року, згідно з якою «будь-яка людина, що знає переслідування у своїй країні, може знайти притулок на території Німеччини». На підставі цієї конституційної статті сьогодні Німеччина має набагато більше втікачів з Азії й Африки, ніж будь-яка інша європейська країна. Офіційна статистика свідчить, що німецький кордон перевищує понад 1.000 втікачів на день. Витрати федерального уряду на утримання іммігрантів вносять 6,5 біл. дол.

Тим часом у Німеччині, у висліді її об'єднання, збільшується безробіття, падає рівень життя населення, а це в свою чергу привело до активізації неонацистських і ультраправих угруповань.

Новий закон зобов'язує кожного втікача довести, що його переслідували на батьківщині. Переві-

кою буде займатися німецьке міністерство закордонних справ. Присутваючи перед законодавцями, міністер внутрішніх справ країни Рудольф Зайтерс заявив, що коли закон не буде прийнятий, то «це катастрофічно позначиться на становищі країни». Р. Зайтерс повідомив, що новий закон не стосується 6,5 міль. втікачів, які вже мешкають в Німеччині легально. Назад повертатимуться тільки ті втікачі, котрі не мають права на політичний азил.

Під час голосування перед будинком парламенту зібралося до 10,000 противників «фашизації країни», як називають новий закон представники лівих сил, які вимагають припинити його обговорення.

ПРОЩА В ГЕМПТОНБУРГІ

Гемптонбург, Н. Й. — Тут у неділю, 13-го червня, проходить 23-тя річна проща на католицький цвинтар св. Духа. О год. 2-й по полудні Владислав Василь, Епарх Стамфордський, відслужить Парастас. Пізніше відправлятимуться Панахиди на поодинокі моги-

У СВІТІ

СВІТОВА ОРГАНІЗАЦІЯ охорони здоров'я опублікувала дані про захворювання на АІДС за 10 років з часу виявлення цієї хвороби. Тепер у світі вірусом АІДС заражені 14 мільйонів осіб, з них 8 мільйонів у країнах Центральної Африки.

ФРАНЦІЯ НЕ МАЄ наміру посилати своє військо у Македонію і Косово. Про це заявив, відповідаючи на запитання журналістів, офіційний представник французького міністерства закордонних справ Рішар Дюке. Він підкреслює, що Франція вже лісала в склад контингенту ООН в колишній Югославії 5,000 військовослужбовців і вона не може дозволити собі додаткові зусилля в цій ділянці. Разом з тим, за його словами, Париж позитивно ставиться до ідеї міжнародної присутності в Косово і Македонії.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Афганістану Гульбеддін Гекматіяр об'явив «становити в країні міцний мир» і заявив, що найближчим часом переїде у столицю. «Ми хочемо, щоб бойові дії припинилися назавжди і щоб перемир'я було міцним», — заявив він кореспондентові Ройтерса. Г. Гекматіяр, який не відвідував Кабулу більше року з мотивів безпеки, заявив, що зробить це «за кілька днів після скликання першого засідання нового кабінету міністрів».

КОЛИШНЯ ЮГОСЛАВСЬКА республіка Македонія заявила про намір стати членом НАТО. Відповідна просьба буде надіслана у Брюссель вже в червні. Голова міністерства оборони Македонії Владо Поповський заявив, що згадана просьба надійде в головну квартиру НАТО «найпізніше за два-три тижні». Одночасно міністер виступав за скасування щодо Македонії ембарго на доставку озброєнь, введеного ООН проти всіх держав колишньої Югославії. В. Поповський мотивував свою вимогу тим, що «на випадок збройного нападу ззовні Македонія не зможе надіяти лише на присутність в країні військовослужбовців миротворчих сил ООН».

АЛЕКСАНДР РУЦЬКОЙ розповсюдив заяву у зв'язку з обмеженням, на його думку, його конституційних прав як віцепрезидента, що тим самим позбавляє його можливості приймати у своєму робочому кабінеті в Кремлі представників громадсько-політичних рухів і партій, російських і закордонних громадян, кореспондентів російської і чужинської преси. Це, на його думку, суперечить будь-яким нормам демократичного правопорядку і йде врозріз з законом Російської Федерації про пресу, а також з конституцією.

ПОНАД 150 РОСІЙСЬКИХ вчених дали відмову на бажання вийти за кордон. Їм відмовили на тій підставі, що вони раніше працювали в секретних установах і були допущені до державних і військових таємниць. На думку представника американських життєво-правозахисників Леоніда Стонова, відмова викликана тим, що уряд хоче зупинити масовий виїзд російських науково-технічної інтелігенції і висококваліфікованих спеціалістів, а для того створює їм різні перешкоди. Найзручнішою формою відмови є невпевнений часом «допуск до державних таємниць». Справа про вільний виїз з Росії порушувалася під час останньої зустрічі президентів ЗСА і Росії в Канаді. На запитання Клінтона, чи є в Росії такі, яким відмовляють виїзд до ЗСА, Єльцин відповів: «Не думаю».

ЯК ПОВІДОМИЛО ПРЕСОВЕ агентство Ройтерса, румунські вчені-нуклеарники протягом 80-их років працювали над створенням нуклеарної бомби. Росподження про такі дослідження дав особисто румунський диктатор Ніколае Чаушеску. В інституті нуклеарних реакторів, розташований в місті Пітешті, 120 км від Бухарешту, були знайдені радіоактивні матеріали, необхідні для створення нуклеарної бомби.

У ВАШІНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТИ Б. КЛІНТОНА

Вашингтон. — У понеділок, 31-го травня, коло стіни-пам'ятника жертвам В'єтнамської війни, куди Білл Клінтон прибув на церемонію, присвячену Дню Пам'яті, Президента зустріли плякатками «Ганьба!», «Поранені і вбиті обивчачі вчуть вас!», «Лицемері!», «Істина осудить вас!»

«Він допомагав ворогові, — сказав про Клінтона кореспондентів АП 56-річний Джан Роберт зі штату Теннессі, який служив у ласантних частинах під час В'єтнамської війни. Він зрадив свою країну». А Річард Демарко з Клівленду, колишній морський піхотинець, який воював у В'єтнамі, додав: «Беручи участь в антивійськових демонстраціях (у Лондоні), він вчинив акт зради».

Демонстранти нагадували, що Клінтон не лише обманним шляхом уник служби в армії, але і брав участь в русі проти війни у В'єтнамі. Будучи студентом Оксфордського університету в Англії, Клінтон виступав організатором антиамериканських демонстрацій. Хоч антиклінтонівська демонстрація у Вашингтоні була досить багатолюдною, більшість американців вважає, що президент

має повне право брати участь у церемонії коло меморіалу. 74 відс. американців схвалили рішення Б. Клінтона виступити коло пам'ятника жертвам В'єтнамської війни, і лише 22 відс. висловилися проти.

Секретар Департаменту у справах ветеранів Джессі Бравн назвав «обурливим» виступи проти участі Президента в церемонії коло стіни-пам'ятника жертвам В'єтнамської війни. «Особисто я вважаю, що він має моральний обов'язок бути в цей день коло Стіни», — підкреслює Дж. Бравн.

Такої ж думки і Янн Скрагетт, який очолював комітет створення стіни-пам'ятника, на якій викарбувані прізвища всіх тих, що загинули у В'єтнамській війні. Однак День Пам'яті Президент почав не з відвідування пам'ятника. Спочатку він прийняв ветеранів Другої світової війни у Білому Домі. «Це ваш дім, — сказав Клінтон ветеранам. — Ви оборонили свободу і зробили можливим те, що цей дім стоїть і далі. Наша країна повинна пам'ятати і віднаходити тих, хто захистив демократію і переміг агресора. І ми повинні бути завжди готові обороняти свободу».

Переведено зміни в адміністрації Києва

Київ (УНІАР). — Тут 24-го травня розпорядженням представника Президента в Києві Леоніда Косаківського в адміністрації проведено зміни у персоналі.

Проф. Юрій Видубинський, що був головою департаменту науки і технологій, призначений директором Науково-Дослідного Інституту соціально-економічних проблем Києва. Інститут є одним з підрозділів державної адміністрації.

Олександр Новелєв, який був директором цього інституту, за власним бажанням став заступником директора з питань наукової праці.

Голови департаментів, керівників управлінь, відділів та інших служб київської адміністрації вирішували питання про доцільність перегляду організаційної структури київської міської адміністрації.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА президент Білл Клінтон підписав компроміс, шлю якого з закінченням заборону гомосексуальним службам у військових з'єднаннях ЗСА, там же підкреслюється і те, що «Уряд не повинен виглядати так, що схвалює такий спосіб життя». Президент є прихильником підходу до цієї справи на основі «не питай, не кажи». Іншими словами, це дозволяє гомосексуалістам і лезбіянкам служити у військових з'єднаннях, але без зайвого шуму про свої особисті статеві уподобання.

ПРЕЗИДЕНТ БІЛЛ КЛІНТОН заявив у четвер, 27-го травня, що він на один рік продовжить Китаєві торговельний статус упривілейованої країни, щоби допомогти у намаганнях модернізації, але відразу підкреслює, що майбутні відновлення цього статусу будуть у залежності від прогресу Китаю в ділянці людських прав. У цьому випадку Президент взяв під увагу рекомендації своїх урядових співробітників, які саме пропонували йому такий шлях, щоби не наразитися на критику тих, які вимагають ужити торговельні санкції в заміну за поліпшення людських прав і тих, що прагнуть використати колюсальні торговельні можливості в Китаю.

НОВИМ АМБАСАДОРОМ ЗСА до Канади президент Білл Клінтон номінував Джеймса Бленчарда, колишнього губернатора Мишигену та одного з головних фінансових прихильників його президентської виборчої кампанії. Дж. Бленчард відслужив чотири каденції в Конгресі ЗСА, а становив губернатора Мишигену займав від 1983 до 1990 року. Він приїде на місце Пітера Тілі, який був на становищі амбасадора до Канади призначений президентом Джорджем Бушем.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД професорами і студентами Мінесотського університету, секретар Державного департаменту Воррен Кристофер заявив, що, не зважаючи на фінансові клопоти в країні, ЗСА надалі буде провідником на міжнародній арені. Все це в наслідок заяви заступника державного секретаря для політичних справ, Пітера Тарноффа, який твердив, що через свої бюджетні клопоти ЗСА мусять відмовитися від провідної ролі у міжнародних справах.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ президент Білл Клінтон висунув кандидатуру Моллі Рейзер на становище керівника правил дипломатичної етикетки у Державному департаменті. М. Рейзер є колишня співробітниця ньюйоркської демократичного сенатора Патрика Мойнінгена, яка виміжчасі проявляла активну громадську діяльність в околиці Вашингтону.

Майбутні і сьогоднішні мистці виставляють

Джерсі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмич). — До редакції нашого щоденника заходять вже не вперше директorkа школи св. Івана Христителя в Ньюарку Сестра Марія Розмаринович, ЧСВВ, із власничою мистецької галерії в Ньюарку Хризантою Камінською, а з ними тим разом приходять також учителка мистецтва в тій школі, Лінда Клебан, бо причиною відвідин є саме її молоденські учні.

Як виясняють наші гості, в неділю, 6-го червня відбудеться в залі церкви св. Івана Христителя мистецька виставка та продаж картин і мистецьких виробів двох дуже різних поколінь так віком, як і мистецьким виробленням.

Того дня від 8-ої ранку до 2-ої по полудні будуть виставлені картини та інші праці учнів школи св. Івана Христителя, у віці від п'яти до 14 років, а вівночасно можна буде оглянути і купити твори таких наших мистців, яких імена є добре відомі й високо цінені. Це картини Я. Гніздовського, Л. Гуцалюка, А. Оленської, Петришин, Б. Божемського, Х. Дебаррі, І. Васичко, кераміки С. Геруляк і художні нашішні мистці зі Львова Л. Ліщинського. Все це із галерії Х. Камінської, яка постійно тепер проявляє живу діяльність на мистецькому відтинку. Тож не дивно, що вона думає

Сестра Марія, ЧСВВ, директorkа школи св. Івана Христителя в Ньюарку, наліво від неї Х. Камінська тримає картину Х. Падоковської, направо Л. Клебан із картиною роботи С. Витвицького.

також про майбутнє і цим майбутнім є наші діти, які тепер виставляють свої перші картини, але хто знає чи серед них не є жевріє справжній мистецький талант і колись вони займуть місце сьогоднішніх «зірок» нашої культури.

Про те саме дбас школа св. Івана Христителя, де наука рисунок під впливом керівництва Л. Клебан ведеться у кожній класі, а оц 6-го червня вже четвертий раз учні виставляють свої праці перед батьками і широкою публікою. Як інформує нас Л. Клебан, тим разом, буде виставлених понад 300 праць, а всі учні працювали незвичайно пильно та охоче, щоби показати тепер свій талант.

Два зразки їхніх праць принесла горда учителька зі собою, а що її учні роблять великий поступ та виявляють захоплення доказує факт, про який інформус нас директorkа школи Сестра Марія, що зі 19 молоденських мистців взяло участь у загальній виставці п. з. «Мистецтво ньюаркських дітей», при чому двох з них, Олеса Ракоча і Роман Стефанюк, були на шій загальній виставці окремо відзначені. Приємно слухати з яким захопленням директorkа школи Сестра Марія розповідає про своїх учнів та їхні успіхи. Це кажує, що вона живе своєю працею і тим українськими дітьми, що будуть творити майбутнє чи тут, чи на українській землі.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Переплата на рік: \$40.00 на членів, \$22.00 на 3 місяці, \$12.00
Для членів УНС: \$15.00 річно. За кошти зміню адреси: \$1.00
Чекі, money orders, виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає читачів, щоб не вважали за обов'язок передавати матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Доношуши за адресовану кошту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ера лібералізму в Америці

Політична культура західного світу, з Америкою у провіді, наказує приймати програму демократичних виборів, як подію особисто прикро, але нормальну і тому не треба ворогувати з учорашинім суперником, який переміг, а співпрацювати з ним для добра народу і країни. Блискучий приклад такої культурної поведінки дав Джордж Буш, який, дізнавшись з телевізійних передач про свою програму, — негайно подзвонив до губернатора штату Аркансо Билла Клінтона з бажаннями з нагоди його, Клінтона, перемоги та запевненням, що він допоможе у переходом часу від 3-го листопада 1992 до 30 січня 1993. Що і сталося. Ще більшим джентльменом виявився віцепрезидент Дан Квейл, який хвалив Клінтона за його енергію і рішучість у передвиборчій кампанії та висловив бажання, щоб стільки само праці вклав Клінтон, як президент.

На превеликий жаль, 42-ий з черги Президент З'єднаних Штатів Америки розпочав урядування від реформи по лінії крайнього лібералізму, заперечивши своє недавнє твердження, що він „поміркований“. Помилкою було робити у передвиборчій кампанії обіцянки направо і наліво всім і всь, щоб зискати собі їхні голоси, але ще більшою помилкою було розпочинати урядування від промовування дороги до всіх рідів збройних сил гомосексуалізм та скасування усіх обмежень для ведення жіночих абортів, включно з дозволом переводити їх у військових шпиталів і на державні кошти. Реакція у більшості суспільства була неприхильна, але Президента це не переконало. У минулому тижні він призначив на високе державне становище першу в історії Америки жінку, яка призналася, що вона лесбійка. Президент виправдував це призначення кваліфікаціями даної жінки і твердив, що її приватне життя тут ні при чому. Чи однакові добрих кваліфікацій не було між тисячами інших високошкільних освічених жінок, які не зробили собі тієї голосної реклами, як ця кандидатка Президента, яка таврувала американську організацію хлоп'ячого скав'ягу, що вона не приймає гомосексуалістів.

Поруч із цією дивною манією протегувати гомосексуалістів з аргументацією „рівних громадянських прав“, Президент переводить обіцянку економічну реформу з найбільшою допомогою — нових податків. Стрінувшись з критичними голосами від однопартійних демократів — Президент роз'їздить вздовж і вшир по Америці з патріотично-пропагандивними промовами, щоб дістати підтримку від „народу“. Водночас мав нещасливий ходи, як із димісіюванням усіх членів Бюро подорожі у Білому Домі, що втягло у гру ФБІ, яке мало прослідити провини звільнених і стягнути на Президента закид непотизму, бо він спершу на голову того Бюро призначив свого кузена. Телевізійні коментатори почали кепкувати собі з Президента, який у Лос Анджелесі зупинив на годину рух на летищі, бо був у стрижі, якому заплачено 200 дол. Адже Президент американської великої держави мусить поводитися так, щоб злобним людям не давати причини принижувати установу президентури.

Дійшло до цього, що в одному числі „Нью Йорк Таймс“, демократично-ліберального напрямку, на сторінці авторських статей — аж дві з них були різко критичні („Нью Йорк Таймс“, 24-го травня). Там критиковано Президента за його хитку, щораз іншу політику супроти Боснії і за його покванність накладати податки, які б'ють не багатих, як це він заповідав був, а саме середню найчисленнішу класу громадян.

Справа не в партійній вивісці кожноточасного мешканця Білого Дому. Справа у тому, що його законопроекти, розпорядки і стиль життя кладуть печатку на даній епосі. Ми ввійшли тепер в епоху лібералізму, який накоїв уже багато лиха — у ділянці шкільництва, садівництва, загально-го стану моралі й етики у суспільстві. Билл Клінтон — інтелігентна людина, адвокат, випускник Єль університету. Чи немає нікого, щоб з'ясував йому і переконав, що курс лівого лібералізму шкодить країні і шкодить її доброму імені.

Виправдування усіх не-порядків в Україні довголітнім пануванням комунізму з усіма його страхіттями — тільки частинно вірне. Ми пізнали тут цілий ряд передових діячів, однаково колишніх переслідуваних, як і осіб, які займали високі чи тільки рядові позиції у Комуністичній партії, і хоч були це люди різного формату і різного світогляду — кожний із них отримав уже з комуністичного намулу та промовляв і дискутував як людина сьогоднішнього дня. Але, здається, ніхто з отих будівничих молодого держави до тепер не завдав собі труда, щоб подбати за визначення державної системи України. Це проявилось у хаосі за урядування першого прем'єра — Фокіна — і при призначенні його наступника в особі Леоніда Кучми і в минулому тижні, коли Кучма зрікся під тиском критики на Верховній Раді, а та ж Рада його зречення не прийняла до відома.

Яка це система влади, коли діються такі дива? За президентської системи (як в Америці) президент є водночас прем'єром, призначає членів Уряду і воєні, після затвердження їх Кон-

Іван Кедрич

ПРАДЖЕРЕЛО ХАОСУ В УКРАЇНІ

гросом, відповідають тільки перед президентом, який має право змінювати їх. В Україні відкинули ту систему, але, взоруючись ніби на конституції Франції, ввели тільки сповидно парляментарну систему, в якій Парламент призначає прем'єра і висловлює йому довіру або недовіру. Але понад Парламентом (Верховною Радою) та Урядом стоїть обраний народом Президент, якого Парламент не має права судити та змінювати. Законовик в Україні та, що не визначено виразно функцій Президента, прем'єра, Парламенту і членів Уряду. Коли чуюмо, що час від часу йдуть суперечки, кому має підлягати Національний Банк і чи дати або відібрати прем'єрові надзвичайні повноваження — то це невідана на Заході справа, бо в усіх демократичних країнах конституція докладно розмежовує і визначає функції.

У минулотижневій кризі Верховна Рада залишила при владі прем'єра Кучму

ти диктаторами і правити жорстокими методами. Але ж Верховна Рада з її головою Іваном Плющем, який є зручним тактиком і якому трудно закинути злу волю, повинні дійсно дозволити Президенту і прем'єрові урядувати без спутаних рук. Відмова прийняти резігнацію Кучми було мудрим ділом, відмова продовжити йому повноважень щонайменше на наступні шість місяців — було грубою помилкою. Те рішення кидає тінь на Верховну Раду, наче вона свідомо гальмує уздоровлення відносин.

Ми, американські громадяни, українці, не силі зрозуміти, чому вже півтора року (рахуючи від референдуму) тягнеться проблема нової конституції і все ще не можна схвалити її. Якщо дійсно треба так довго приготувати текст конституції — чому поки не дати Президенту чи прем'єрові повноважень правити декретами? В Америці — особливі за теперішнього ультраліберального президентури, воно непопулярне, але для України спасення. Альтернатива — даліший хаос, безкарність „мафії“ і неможливість уздоровити економіку.

Прот. о. д-р Степан Ярмусь

ПІСЛЯ ВІДВІДИН УКРАЇНИ

Щодо географічних пунктів, делегація УПЦеркви в Канаді побувала в столиці України — Києві, в Рівно-му, Луцьку, Володимирі-Волинському й Почаєві на Волині, у Львові, Миколаєві, Дрогобичі, Івано-Франківську, Чернівцях, Полтаві й Харкові, а Каневі і знову в Києві. Таким чином канадська делегація старалася відвідати всіх іщеразних віток Української Православної Церкви: вона відвідала низку святинь, святих місць, монастирів, руїн храмів та ін. У кожному випадку вона водилася принципами правди й об'єктивності, а засобів дипломатії не допускала ніде. Наша ж бо сила полягає в тому, що кожне „так“ — це дійсно так, а „ні“ — це дійсно ні. Все ж інше — від лукавого (Мт. 5:37).

Так ми починали, переводили й закінчили нашу справу в Україні.

Скільки, де ми були в Україні, ми зауважували наявність духовного відродження, відновлення старих церков та будову нових (це, переважно, будови православних, які після оволодіння церков греко-католиками, будують собі нові). Спостереження цього обласю людини духом радості, що Господь Бог дає нагоду православним України по-

вертатися до духовного життя й жити традиціями своїх батьків. Підкреслюю, що це діється по всіх землях України, — а ми ж з'їздили її буквально вздовж і впоперек.

Ми також ознайомилися із залишками великої руїни, якої зазнала Православна Церква в Україні у формі закриття, закриття й розвалення церков за режиму колишнього СССР. А того так багато! Проте, все це поволи відбудовується. Багато гіршою є руїна самої людини, обезцінення її, доведення її до того, що в деяких випадках гріх та злочин набиратимуть для неї вартості чесноти. А духовні опороження людини довели її до того, що тепер при перших проявах свободи вона переймається справами й речами, яких у нас ніколи не було, як ось, наприклад, поширення різного роду протестантизму, язичництва, чаклунства, навіть сатанізму. Усе це людей розкладає, деморалізує, доводить до досі невідомого у нас безладдя й духовного упадку. І це діється там, де людям треба спокою, згоди, співпраці, — всього, що сприяло б так потрібному оздоровленню української людини на всіх ланках її життя: духовного, церковного, культурного, політичного, навіть економічного.

Але для протидії проти цього всього треба солідної душпастирської праці, якої там досі не було і тепер немає. Тількищо описане привело нас до висновку, що потрібно найвищого значення тепер в Україні вступас примирення усіх православних українців та їхніх церковних властей, об'єднання їх воедино — в один голос й одну силу. Україні вже натерпілася досить від безбожництва, від комунізму, а тепер їй треба оздоровитися й стати на весь ріст вільної людини, тобто, — людини віри, високої духовної культури, людини — творця духовних вартостей, якими так славилася наші предки!

Певна річ, — наші спостереження багаті. Але нам доводиться звести їх до певного висновку. А це ось що: сьогодні, як ніколи перед тим, українська православна людина мусить будувати свої внутрішні сили, сили високих чеснот, сили правди й великодушності, сили любови й спокою, — також толерантності й згоди та якнайтіснішої співпраці. Тільки ці сили допоможуть нам працювати, відбудовуватися, творити нові речі.

Ми бачили також пробліски надії, що таке закінчення починає опановувати всіх нас. Ми вихлизи в Україні підсилені усвідомлення, що всі відповідаль-

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Павло Лопата

Потяг душі до малювання

У приміщенні галерії Канадсько-Української Мистецької Фондуції успішно пройшла виставка творів художника Леоніда Могу-чова з Чернігова під назвою „Духовна Спащина України“. Виставку відкрив в п'ятницю, 30-го квітня, член Дирекції КУМФ Михайло Гавка. Програмою урочистого вечора вів Юрій Джуравець — відомий педагог в Торонто. Вернісаж почав молитвою „Отче наш...“ Владика Ізидора Боларевського — главу Української Католицької Церкви в Торонто і Східної Канади разом з протоієреєм о. Богданом Сенцом від катедри св. Володимира Української Православної Церкви в Торонто. Коротким вітальним словом виступив Владика Ізидор, який висловив щире подяку художникові за багаторічну його працю. Він же ж протягом майже півгодини на аркушах паперу зображував старовинні українські собори, церкви, монастирі, мости, фортеці, щоб таким чином, зберігати їх для людської пам'яті.

У своєму наступному слові міністер громадянства провінції Онтаріо Ілейн Земба, розповіла про філософські погляди художника, якими він тісно пов'язаний з природою. Л. Могушов зумів схопити чудові мальовничі закутки рідної землі України. Про це свідчать такі назви картин: „Навіки разом“, „З єдиного кореня“, „Боротьба за життя“ та інші. Роботи акварельної техніки справні перлини живопису. Вони сповнені трепетом життя і трагізмом природних явищ. „Отож, не будьмо байдужими до краси в природі!... — закликає автор нас усіх — бо вона є нашою спадщиною, яку ми повинні передати йшим дітям“. Генеральний консул у Торонто Олександр Соботкович канадським шанувальникам мистецтва прочитав вітання від Лева Лух'яненка — посла України в Канаді.

Роман Луць — працівник того ж самого консульства в Торонто, нагадав присутнім про те, що всі духовні споруди, а їх було на виставці біля 80, які роками болюшевицька влада намагалася тотально знищити, стануть джерельним матеріалом не лише реставраторам, але і тим, які прийдуть після нас. І хай вони повернуть до життя ті архітектурні пам'ятки давнини, які будували наші предки, а їх вже нема. Такі культові споруди будувала Церква і люди, як могутній засіб впливу на свідомість українського на-

роду, на поспання людини з Богом і на високі ідеали християнської релігії. Вона ж бо допомагала єднати на протязі історичної епохи наш народ і наші землі, в одну державу. Радний міський Рада Торонто Василь Бойчук привітав художника від мейора міста Джон Роулендса з нагоди відкриття його виставки і передав від нього побажання даліших успіхів у його творчій роботі.

У своєму виступі Ярослав Соколик — голова місцевого відділу Конгресу Українців Канади в Торонто сказав, що Л. Могушов є тим художником, який зумів при дуже жорстоких обставинах, зберегти для нащадків прекрасні пам'ятки архітектури в Україні. За це йому велика шана, честь і признання. Заключне слово мав сам художник, який подякував усім присутнім за їхнє з ним спілкування і за увагу до його праць.

Л. Могушов народився 24-го квітня 1925 року в місті Чернігові, яке нам відоме ще з часів Чернігівського князівства. Красивий північного лівобережжя ду-же своєрідний, на території якого повстало чимало тепер вже історичних пам'яток. Саме їх Могушов, як невтомний мандрівник і пішохідець, встиг зобразити і передати на свої полотнища. Він подорожував майже по всіх частинах України. Побував у Закарпатті, на Буковині та деінде. Тут зарисовував святині й архітектурні споруди та руїни старовинних замків. „Стара фортеця XIII-XVI ст.“ з Кам'янець-Подільського, Хмельницької області; „Церква Різдва Богородиці“ з міста Галича, Івано-Франківської області; „Вознесінська церква“ з міста Чорткова, Тернопільської області; „Успенська церква“ в Шаргороді, Вінницької області; „Успенська церква“ в селі Плещієво, Волинської області та ряд інших, свідчать про зацікавлення ними усіми класичними України. Могушов є автором понад двох тисяч пам'яток історії та культури, з яких багато досьогодні не збереглося. Зафіксувавши таке величезне число реліквій нашого народу, художник став активним захисником стародавніх пам'яток мистецтва. Палким бажанням автора є, щоб глядачі його картин, перейшли тернистими дорогами, шляхами і стеж-

(Закінчення на стор. 3)

Марія Андрій

ВІСТІ З МІСТА НАД СТРИЕМ-РІКОЮ

У чарх карпатської хвої,
У срібних туманах століть
На березі річки гірської
Стрий-місто кохане стоїть.

Мій рідний край, чарівний край, моя прикарпатська земля! І хто хоч раз побував у цьому краї, не міг оминути міста Стрия, яке більше шість століть стоїть над швидкоплинною рікою, що дала йому свою назву. В його літописі чимало сторінок про мужність славних предків.

У XI—XIII століттях земля над Стриєм-рікою входила до складу Галицько-Волинського князівства, а в XIV столітті його загарили польські феодалі. Мабуть, і в княжі часи знаходилося тут поселення. Однак тільки у 1385 році невідомий писар у давньому документі вперше засвідчив існування міста Стрий на перехресті торгових шляхів, що вели у Галич, Мухачів, Перемишль, Краків, Львів. Від цієї першої згадки і почалася писемна історія міста.

Через місто проходили каравани купців різних країн. Місцеві купці вижджали зі своїми товарами у міста Прикарпаття і Закарпаття, Буковини, Молдавії і Придністров'я.

На протязі всієї історії, а також у роки важкого воєнного лихоліття стрийняки самовіддано боролися за свій край.

Незважаючи на утиски властей, прогресивна інтелігенція робила все можливе для поживлення життя міста. У 80-ті роки минулого століття письменник Олександр Бонківич і композитор Остап Нижанківський організували ряд музичних і хороших колективів. До Стрия приїжджали композитори Станіслав Людкевич, Денис Січинський,

давали концерти широковідомі співаки Софія Крушельницька, Олександр Мисуга, виступали Марія Заньковецька, Микола Садковський та інші прославлені майстри української сцени.

Наш край має і славні літературно-мистецькі традиції. Зі Стрийщиною пов'язані імена Івана Франка, Юрія Федьковича, Миколи Устияновича, Миколи Лисенка, Маркіяна Шашкевича, Василя Стефаника, Філарета та Миколи Колесса, Анатолія Кос-Анатольського.

Сьогодні в культурному житті міста важливу роль відіграє літературно-мистецьке об'єднання „Хвилі Стрия“, яке було засноване в 1964 році. Багато ще можна сказати про культурні зв'язки Стрийщини, але мені хочеться більше зупинитися на тому, чим живе Стрийщина сьогодні.

Особливо гордістю проймаються жителі міста за те, що 14-го березня 1990 року в Стрию вперше на Україні над міською Радою був піднятий національний, нині державний синьо-жовтий прапор. І співом „Ще не вмерла України“ ми освятили прапор над Стриєм.

Наш древній Стрий попомодів і це більше оновився, розправив могутні плечі з часу проголошення незалежності України.

Спустошені душі народу московсько-большевицьким засиллям очисуються і виповнюються новими поняттями. У цьому велика заслуга Союзу Українок, головою якого є Люба Камінська. Союз Українок обіймає багато осередків у місті і 20-ох в селах. Члени осередку організували в Народному Домі лекції-вечори про Наталію Коринську, Лесю Українку, Тараса Шевченка, Івана Франка, про які раніше не могло й бути мови, а члени секції вишвиальниць часто проводять виставки своїх робіт.

Особливу увагу в молоді привернули гаївки біля церкви під час Великодніх свят, Андрійківський вечір, свято „Ой на Івана, ой на Купала“. Не байдужі членики і до дітей, які відірвані від батьківської хати, бо служать у війську українському. На Великодні воно організували сніданки у військовій частині. У день Спаса возили їм святячі яблука і грушки, а в день св. Миколая — подарунки. Завігала молодь до війнів з вертепом та колядами і в

час Різдвахних Свят. А з якою радістю сприйняли воїни подарункові заслуженого художника України Григорія Паламара, який відкрив особисту виставку у військовій частині. Понад 50 робіт вінніс на огляд військовикам майстер пензля.

Наш край виплекав чимало людей, які своїм талантом, працею і творчістю вишшли поза межі Стрия і Галичини. Серед них відомий мистець, довголітній в'язень Петро Обаль та художник-графік Остап Оброца, твори якого дружилися тут, на сторінках книги „Квітучі береги“.

А чи можемо ми не бути милосердними, не проявляти любови і уваги до дітей-сиріт, до дітей, які живуть в убогих сім'ях. Українська Молодь — Христові у свято Миколая привітала і вручила подарунки дітям-сиротам, а Пласт пішов до дітей, які на цей день знаходилися у шпиталі. У день 19-го грудня товариство „Прогресс“, головою якого є Михайло Мандрик, організувало для юних стрийняків виставу „Тому святой Миколай“, яку подарував моршинський дитячий колектив „Джерельце“. На базі „Прогрессу“ в місті організована кредитова спілка, готується до друку книжка Михайла Мандрика „Національне відродження Стрийщини“.

Серед проблем відродження України є і відродження освіти на зразок європейських шкіл. Гімназія ім. Андрея Шептицького, яка відродила свою діяльність в місті, ставить своїм головним завданням відродити нову гімназію із старими добрими традиціями. Плянують також відкрити університетські студії. Стрийська гімназія — це кузня твердих характерів, це те джерело, з якого вишшли великий провідник української нації Степан Бандера та полковник УПА Олекс Гасин — псевдо Лічар.

Справжньою віхою у культурному житті Стрия став обласний дитячий конкурс ім. Нестора Ничанківського. Сцена Народного Дому, де колись чарувала своїм співом український соловейко Софія Крушельницька, приймала юні таланти Львівщини.

(Закінчення на стор. 4)

ЗАВЛЯЮЧИ, ЩО ПРЕЗИДЕНТ „може нас потребувати більше, як ми його“, один з керівників Американської медичної асоціації відкинув звинувачення, що лікарі зумисне підвищують ціни своїх послуг, яке в їх сторону кинула Гілларі Родгем-Клінтон. Взагалі керівники згаданої спілки дуже обурилися закидами спрямованими в загальному на існуючу систему охорони здоров'я, бо на їхню думку Перша леді дуже упрощує скомпліковані питання. А д-р Джеймс Тодд підкреслює, що найгіршим способом здобути собі прихильність даної групи є критикою цієї ж групи, натякуючи тим самим, що хто зна чи тепер американська медична спілка підтримає Президента у його зусиллях змінити існуючу систему охорони здоров'я.

МНОГАЯ ЛІТА!

Володимир і Ярослава Вінарські

Українська Католицька Школа
св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.
запрошує на

ВИСТАВКУ УЧІВСЬКИХ МИСТЕЦЬКИХ РОБІТ

яка відбудеться

в неділю, 6-го червня 1993 р. в церковній залі
(719 Sanford Ave., Newark, N.J.)

від 8-ої год. ранку д 2-ої год. по пол.

Водночас відбудеться

ВИСТАВКА та ПРОДАЖ

картин, графіки і кераміки

з мистецької галерії

ХРИЗАНТИ КАМІНСЬКО-ГЕНТИШ

включаючи новий вибір творів

Б. БОЖЕМСЬКОГО, В. ВАСІЧКО, Я. ГНІЗДОВСЬКОГО
Х. ГОЛОВЧАК-ДЕБАРІ, С. ГЕРУЛЯК, Л. ЛІЩИНСЬКОГО
(наместо), А. ОЛЕНСЬКО-ПЕТРИШИН та інших мистців

Півстоліття праці для української культури Е. Садовського

Дня 8-го травня 1993 року хор „Дніпро“ широкою програмою величаво відзначив 80-ліття від дня народження свого мистецького керівника — диригента і композитора маестра Євгена Ореста Садовського. Святкування підготували окремий комітет, покликаний президію хору „Дніпро“: інж. Євген Палка, інж. Олег Мороз, Анна Завадівська, Ірина Місько, Анна Менсфілд, Михайло Світлик, Василь Ільчишин, Михайло Петрина.

Учасниками Комітету були також члени церковних хорів собору св. Йосафата, собору св. Володимира, церкви св. Андрія, церкви Покрови Пресвятої Богородиці, ансамблю бандуристів і „Каштану“.

Ювілейні святкування розпочав інж. Євген Палка вітаючи ювілянта, присутніх священиків і чисельно зібрану публіку.

Диригент хору „Дніпро“
Євген О. Садовський.

Хор „Дніпро“ під мистецьким проводом інж. Зенона М'якого почав мистецьку програму молитвою „Отче наш“ — музику Садовського, соліст — Зірка Соколюк і християнська група „Хай чі пісня“.

„Хораль“, „Україна“, „Ти навіки вільна“, „Пролетаря доріженька“, і „Воскресла“, до всіх цих пісень музику написав наш ювіляр Садовський. Деякі пісні співано перший раз, наприклад, пісню „Воскресла“, яку ЮМЗ 07-08 СЕРПНЯ Берестечко-Одесько-Почаїв Екс.

Чернігів-Козелець-Поліська Екс. Канів-Переяслав Екс. Опішня-Решетилівка Екс. Швайцарія України Екс. Празький вечір

У програмі виступили ще бандуристи Ірина та Люба Завадівські, які при акомпанюванні бандур відспівали дві пісні: „Україна“ і „Ти навіки вільна“, музика Садовського.

Оригінальний був гумористичний вірш Анни Завадівської „Праця ювілянта з хорами“, який вона відчитала. Вірш, написаний з гумором, викликав бурю оплесків і признання до авторки. Змістовну доповідь про ювілянта сказав інж. Роман Трешніковський. В доповіді підкреслював півстолітню, надзвичайно послідовну і плідну працю ювілянта з хорами — як диригента і композитора церковно-релігійних і світських пісень.

Привітти зложили: о. мітра Михайло Ревтук, парох собору св. Йосафата в Пармі, який щиро вітав ювілянта, довголітнього диригента і дяка при соборі св. Йосафата, підкреслював кожне його багатогранне композиторське і диригентське працтво і велику працю з молоддю парохівської школи протягом довгих літ. Відчитав також привіт Владислав Роберта для ювілянта. Мгр Василь Ліщинський, голова української громади великого Клівленду, вітав ювілянта з його 80-літтям, говорив про надзвичайно велику і корисну працю, яку він півстоліття вкладав і далі вкладає в українське мистецтво і українську культуру. Понад 20 писемних привітів надіслали місцеві товариства і організації. Гарний привіт прислав хор „Гомін“ зі Львова і хор „Сурма“ з Чикаго. Михайло Кавка з Філадельфії привітав ювілянта зі щирим гумором.

На закінчення програми ювіляр маестро Євген Орест Садовський дякував Всемогутньому Богові, що обдарував його здібностями, здоров'ям і можливістю працювати для української культури і народу. Дякував Владиславу Роберту за гарний привіт, о. Михайлові Ревтуків, парохівському собору св. Йосафата в Пармі, в якій довгі роки ювіляр працював як диригент-дяк. Дякував також магістрові Василеві Ліщинському, голові великого Клівленду, за співпрацю і привіт. Особливо щиро подякував ювіляр ініціаторам ювілейної імпрези — інж. Олександр Морозові, інж. Євгену Палці і всім членам комітету. Дякував також диригенту хору „Дніпро“ інж. Зенонові М'якому за виступ на імпрезі з гарною програмою.

Перекуску приготувала Надя Мансфілд та інші члени хору, всі вони заслужили на щирю подяку, яку ювіляр їм висловив.

Ще кілька слів про нашого ювілянта. Народився у священничій родині в селі Ріпніве поблизу Львова. Гімназію закінчив у Золочеві. Уже в гімназійні роки виявляв велике зацікавлення хором мистецтвом. Диригував шкільними хорами. Згодом перейшов до театру, в якому виступав на сцені і навчав артистів сольних і групових пісень. З хором „Ватра“ переїхав пів Європи. В Швайцарії хор „Ватра“ дуже спопуляризував українську пісню та здобув велике признання і похвали швайцарської преси.

В Клівленді працює як диригент церковних хорів і дяковчитель, організує хор „Дніпро“ і малу симфонічну оркестру, з концертами виїжджає до інших міст в Америці і Канаді, виступає на відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Хор „Дніпро“ здобув признання як один з найкращих мистецьких хорів в Америці. Виступає також в телебаченнях, університетських аудиторіях, часто чується хор на свої імпрези, захоплюються українською пісню, а преса пише похвальні рецензії. Ювіляр працює з молоддю Клівленду, провадить дитячий хор, ставить дитячі п'єси, українські опери, провадить церковні хори. Маестро Євген О. Садовський своїми піснями і працею підніс в народі віру і надію, що не все страшно, що нам треба далі наполегливо працювати, змагатися. Слухаючи пісень, народ оживав, духовно відроджувався.

Його композиторська праця дуже чисельна і знана не лише в діаспорі, але також в Україні.

Такий був наш ювіляр і таким залишався, не зважаючи на свій „патріархальний“ вік.

Та не все приходило легко, були різні проблеми: клопоти, перешкоди, але вислід праці був успішний і корисний і за це належить щира подяка для нашого ювілянта.

УСО „Тризуб“ започаткував тенісовий сезон

Переможець О. Олінець (ліва) і фіналіст Ю. Грабець.

Переможець Я. Тимків (справа) і фіналіст І. Бугай.

Тенісовий сезон на „Тризубі“ розпочався цього року 24-го і 25-го квітня. Господарем і спонсором турніру був Тенісовий Клуб при УСО „Тризуб“, а провадила ним тенісова ланка УСЦАК.

Змагання відбулися в групах жінок і чоловіків. В групі жінок Слава Лі, багаторазна чемпіонка цього турніру, знову перемогла у фіналі Іванку Федик вислідом 5-7, 6-4, 7-6, і Маріюку Татунчак, свою сестру, у півфіналі 6-1, 2-6, 6-3. Іванка Федик здобула друге місце вигравши з Маріюкою Татунчак 6-4, 6-2. Всі жіночі змагання були дуже цікаві, так що здобути Славі Лі ще один чемпіонат не було легко.

В групі чоловіків виграв турнір сеньйор Олександр Олінець, багаторазний чемпіон турнірів УСЦАК на Союзівці. У фіналі він переміг минулорічного фіналіста Юрія Грабця, КЛК Бостон, вислідом 2-6, 7-5, 6-3, а у півфіналі Ярослава Тимковича 6-3, 4-6, 7-6. Тимків виграв турнір з одною програмою, перемагаючи Ігоря Бугая 7-5, 7-5 і в цей спосіб здобув третє місце в турнірі.

Під час закриття турніру переможцем і фіналістом роздавав чаші щогорічний провідник турніру Юрій Грабець.

Наступний тенісовий турнір — це УСЦАК-Схід, який відбудеться на Союзівці в дні 3-4-го липня.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:

3-4-го липня — УСЦАК-Схід
31-го липня і 1-2-го серпня — Подвійні ігри
4-6-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
9-10-го жовтня — КЛК

УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні повідомлення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА“

приймаються тільки

до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня.

ВІДДІЛ ОГЛОШЕНЬ

На відпуст — у Глен Ков

6 червня українські церквя святкують Зшестя Святого Духа. В цей день в монастирі св. Йосафата в Глен-Кові щороку відбувається відпуст. Всі знають, в якому гарному місці знаходиться цей монастир. Дуже гарно все там підготовляється завдяки енергійному керівництву о. Ігумена Маврикія Попадока. Відправляється Архисейська Свята Літургія з участю Архискепа і багатьох священиків надворі біля монастиря в спеціально прибраному місці.

Мені доводилося бути очевидцем підготовки до такого свята в 1992 році. Студенти — хлопці з Бразилії були дуже працюючі. Цілий тиждень вони впорядковували територію, підстригали куші, травичку, пересажували квіти. А як вони переживали, коли бюро прогнозу погоди передбачило дощ на неділю, і як тішилися, що їхня молитва була вислухана Богом і погода була прекрасна. Ім так хотілося, щоб приїхало до них багато гостей, відвідали їх раз в рік, пізнали їх — майбутніх служителів нашої Церкви. Вони з третім поколінням українців Бразилії, але не зважаючи на це, прекрасно без акценту говорять по-українськи. Велика подяка їхнім батькам, що виховали їх в національному українському дусі, українських традицій, в Христовій вірі і любові до нашої церкви.

Але все таки вони були трохи розчаровані, бо гостей щороку все менше. Розказують, колись там не вистачало місця для паркування авт і автобусів. Багато людей помирало, а деякі відвідали і не хотіли їм їздити на ті відпустки. Є такий український вислів: як не хоче, то гірше, як не може.

В зв'язку з цим я пригадую собі з дитинства спогади моєї цюці, яка була дуже побожною жінкою і не пропускала ні одного церковного відпусту. Вона згадувала про відпусту в Гошеві, Угнові, Зарванці, як тоді люди групами збиралися навіть з дітьми, трохи їхали на фірах, трохи пішки, інколи приходилося заночувати в дорозі.

Наша мама виховувала після війни дочку свого рідного брата, вивезеного в Сибір. Ця дочка залишилася малою дівчинкою і все плакала за родичами. Одного разу, коли мама збиралася на останній відпуст до Гошови (якось влада ще не встигла була заборонити це) ця дівчинка-попросила взяти її і вона собі там придумала таку жертву, що буде на колінах іти аж догори до церкви, там помолиться, то Бог допоможе, що батьки повернуться з Сибіру. Її коліна були обдерті в крові, але вона це витерпіла і дочекалася повернення своїх батьків.

І ще мені згадується в селі Бориничі коло Ходорова в лісі на місці з'явлення в давні часи Матері Божої с побудована капличка, до якої також 28-го серпня щороку на відпуст приходило багато людей з різних околиць. Не зважаючи на заборону після війни, там все ж таки щороку відбувалися святкові Богослуження, де було дуже багато молоді, студентів. В один із 70-х років під час такого відпусту була організована погоня міліції за студентами, багатьох було виключено з львівських інститутів, деякі були під слідством, ім інкримінували всякі злочини, аби відвернути молодь від церкви.

В такій демократичній державі як Америка, при таких можливостях транспорту, відкидаючи всякі перепони, на таких відпустках повинно бути багато людей, а також молоді.

І тому пропоную всім, хто в силі: відкладіть всі домашні і світські справи і їдьте в монастир св. Йосафата в Глен-Ков, щоб іраді з всією громадою помолитися за нашу Церкву і за рідну Україну.

Марія Левченко

Управа Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів в Америці

ділиться суменно вісткою зі своїми членами
і українською громадою,
що в п'ятницю, 7-го травня 1993 р.
на 77-му році життя відійшов у вічність
член і основник

бл. п. д-р ветеринарії АРСЕН ШПУР

ПОХОРОН відбувся 10-го травня 1993 р.

Дружині покійного Таті, синам і дочці складаємо
глибоке співчуття.

УПРАВА.

З невимовним жалем повідомляємо
дружину, приятелів і знайомих,
що в п'ятницю, 28-го травня 1993 р. Б.,
після короткої недуги, несподівано відійшов у вічність
наш незбагнений
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ЗЯТЬ

бл. п.

ОЛЕГ ДМИТРОВИЧ ПАВЛОВСЬКИЙ

проживши неповних 65 років.

ПАРАСТАС відслужено у вівторок, 1-го червня в похоронному заведенні Конроя в Бавнд Бруку, Н. Дж.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в середу, 2-го червня о год.
10:30 ранку в церкві-пам'ятнику та на цвинтарі св. ап. Андрія
Первозваного в Св. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Засмучена родина:

дружина — СЛАВА ПАВЛОВСЬКА
донька — ХРИСТИНА СИЗОНЕНКО
з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ, і дітьми
МИКОЛОЮ та КАТРУСЕЮ
сн — ТАРАС ПАВЛОВСЬКИЙ з дружиною
ЛІЛЮЮ
донька — НАТАЛКА ПАВЛОВСЬКА
з чоловіком МАТВІЕМ ВАЙСМАНТІЕМ
теща — ВІРА КРАВЧУК

Для бажаючих вшанувати пам'ять покійного померлого,
подібно числу конт в Кредитній св. Андрія в С. Бавнд
Бруку: No. 3622 "Oleg Pavlovsky Memorial Fund/Aid to 'AA'
in Ukraine"

МАНДРИВНІ СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ

Ю.М.П.З.

1993 УКРАЇНА

30 ЛИПНЯ - 20 СЕРПНЯ 1993.
22 ДНІ: 2.000 АМЕР ДОЛ.

ЯРЕМЧЕ 31 ЛИП - 05 СЕРП

Франківськ-Манява Екс.

Львів 05 - 10 СЕРПНЯ

Коломия-Космач Екс.

Луцьк 10 - 11 СЕРПНЯ

Чернівці-Вижниця Екс.

Київ 11 - 15 СЕРПНЯ

Рогатин-Крипос-Галич Екс.

Полтава 15 - 18 СЕРПНЯ

ЮМЗ 07-08 СЕРПНЯ

Київ 18 - 20 СЕРПНЯ

Берестечко-Одесько-Почаїв Екс.

КОМЕНДАНТ ПРОГУЛКИ: пл. сен. СОФІЯ ГЕВРИК

Почаїв Екс.

ТЕХНІЧНИЙ КООРДИНАТОР: пл. сен. МАРІЯКА ГЕЛЬБІГ

Чернігів-Козелець-Поліська Екс.

Зголошення приймається до 15 ТРАВНЯ

Канів-Переяслав Екс.

201 378-8998 або 800 242-7267

Опільня-Решетилівка Екс.

201 378-8998 або 800 242-7267

Швайцарія України Екс.

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Празький вечір

201 378-8998 або 800 242-7267

Перепохорони В. Авраменка

Директор Інституту Мистецтвознавства, фольклору та етнографії Академії Наук Олександр Костюк посприяв, аби похорони Василя Авраменка відбулися на державному рівні. Рішення голови комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей при кабінеті Міністрів, Олександра Федорука, було цього виразом.

Дня 14-го травня вирушили автобусом з Києва представники Кабінету Міністрів, члени Академії Наук, син етнографа Василя Верхвицького, д-р Федір Погребенник з дружиною, проф. Пилипчук Ростислав, ректор Київського інституту театральних мистецтв, кореспондент львівської газети "За Вільну Україну", Київського телебачення, кінематографи Роман Бучко, Леонід Червотенко. Одинокі тільки на жаль, представники із ЗСА — Софія Вовк, Ярослав Кулинич, Евстахій Бегей, Іванна й Маріан Коць.

Минаємо Київську область і тут зустрічаємо наш автобус. Починається Черкаська область. Виходимо із автобусу і нас вітають три в прекрасних народних одягах панни, передають три китиці хліт-лялей. Їх запрошують в дальшу дорогу.

Від Києва до Стеблева не зустріли ні одного церковного храму. Три години їзди. Зникає рівнина, починаються горбисті, лісові й оброблені широкі поля. Село Стеблів над Україною Івана Нечуя-Левицького, Кирила Стеценка, а це повертається на вічний спочин прах Василя Авраменка. Моторошно подумати. Рівно 12 років після смерті Авраменка сповнюється похоронення в рідному Стеблеві на вільній незалежній Україні. Це будинок, робочий день, а нас зустрічає кольористий тисячний гурт людей. Дівчатка, дівчата, підлітки й хлопці в чудесних народних одягах. Виготовлено прибрано в квіти й килим носилки для урни з прахом Василя Авраменка. Дівчатка поспівають під ноги квіти. Нас вітає представник Президента на Черкась-

ку область Костянтин Ястреб, представник Президента на Корсунь-Шевченківській Микола Березовий, заступник голови адміністрації Черкаської області Олександра Дубовий, головний редактор черкаського телебачення Катерина Таран, даша родина Авраменка, селяни. Від головної вулиці йде жалібний, але ж і радісно-урочистий похід вперек ринку, даліше вулицю до новобудованого храму.

Перед трапезою зупиняється прах Авраменка. Парох церкви світить свічки й передає одну Владичі, Черкаському єпископу — Московському патріархату. Співає жіночий хор, а глибокий баритон владичи почесно урочисто закликає до заупокійної молитви. Ціла церква слухає прощальну мову, яка потребує повного запису, щоб зберегти нас від одної неможливості — українського патріархату. "Мабути, він все життя про це думав, він був пророком, коли забавляв нас переказати його прах на вільну Україну. Бог дарував йому бути тут між нами. Все, що він придбав для слави Українського народу... Це свято для Стеблева... Ви зробили це диво, що повернули на рідну землю того, що так хотів... Нехай більше ніколи не буде для України таких страшних днів, щоб ми тікали з України... Як гарно тепер, що можна висловити ту біль нашої душі, що ми вже не били, не гої, не хахли. Хай повертеться наша культура, історія, наша гідність".

Траурний похід з хрестом, хоругвами, синьо-жовтим прапором, прекрасними в квітах вінками, списком, парохом, урною, рідною, представниками владичи, гостями із ЗСА і стеблівчанами повертається до автобуса, пригтовленого для урни й почесних носіїв прибраного вінками відкритого авто, щоб продовжувати дорогу на місцевий цвинтар, який навіть прибраний свіжою травою, — при головних воротах зустрічає надмогильний мармуровий пам'ятник Василеві Авра-

менкові, українському хореографові. Погруддя його ще не було закінчене, хоч уфудоване родинною Коць.

Молитви, прощальні патрістичні слова Владичи. Життєвий шлях Авраменка описує Представник Президента Костянтин Ястреб, який і звертає увагу на похоронення в оцю прекрасну квітучу весняну пору. Про країну Шевченка, Нечуя-Левицького, про рідну землю, яка була для Авраменка орієнтиром його діяльності, говорив Представник Президента Корсунь-Шевченківського Микола Березовий. Про особистість Авраменка й його похорон на вільній, незалежній Україні говорила завідувача селищною бібліотекою. Проф. Олександр Костюк стверджує, що куди б не закидала доля Авраменка, він дбав, щоб українці не втрачали свою національну свідомість. Подяку Владичі, Представника Президента, панотцю, представникам із ЗСА, киянам, стеблівчанами і усім на похоронах висловив Маріан Коць.

Запечатують гроб. Садять калину в головах могили. Оркестра грає український гімн. Накривають вклавши в гробницю урну, прекрасною виготовлену й каліновим узором прикрашену надмогильну плиту, кладуть декілька вінків, а оркестра грає "Запорізький марш". Весняне сонце на безхмарному небі вітає своїм промінням завершальний марш Василя Авраменка.

Тризна в Стеблівському ресторані. Відвідали Музею Нечуя-Левицького. Оглядали Шевченківського краю — Кирилівку, Моринів, чудового Корсуня, корсунського краю, ріки Рок, хору негавгаючих птахів, що їх під ніч і до вчасного ранку заступлять рохання жаб... Все це з такою любов'ю, знанням передає нам наш господар Представник Президента Микола Березовий. Не дивувало б незвичиність нації, яка вистояла 70 років диявольських репресій...

Дня 5-го травня відбувається в Корсуні наукова конференція "Василь Авраменко та українська культура". Кільканадцять доповідей, в тому числі проф. О. Костюка, Ф. Погребенника, Я. Верховинця, Р. Бучка, Р. Пилипчука, М. Коць, Ю. Станішевського, щоб тільки згадати деякого. Доповіді будуть видані особистою книгою. Створюється Українська міжнародна академія танцю.

Прозвучали виступи місцевих хорів, музичних ансамблів, талановитого піаніста місцевої школи.

Конференцію влаштували Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології Академії Наук, Міжнародна асоціація українознавців, Українська асоціація творчої інтелігенції "Світ культури", Асоціація діячів хореографічного мистецтва, Всеукраїнська музична спілка.

Маріан Коць

Після...

(Закінчення зі стор. 2)

ні речники Українського Православ'я погоджуються створити шість, як "Комісія замирення", завданням якої буде праця над справою зведення усіх православних України в Єдину Помісну Православну Церкву. В цьому процесі і нашої Церкви намічується не абияку відповідальність. Це, правда, справа започаткованого процесу. А поки нам треба суцього молитися.

Господи, Боже наш. В історії Ти обдаровував нас своїми шедротами не раз. Ти випробував нас і творив для нас чудеса. Тепер сотвори ще одне — таке, що зведе б нас усіх в один дух і в одну душу. А наш воскреслий народ буде дякувати Тобі вівки віки.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омельян Твардовський

45-ліття Спортивного Товариства "Україна"

Протягом 45 років існування і праці на тіловиховному і спортивному відтинках Товариство безперервно працює для добра і слави України. В неділю, 4-го квітня, ми зібралися у власному добувальному і відновлювальному приміщенні, щоб відзначити 45-ліття від дня організування Спортивного Товариства "Україна", заснованого 1948 року в Торонто. Першим його головою був Василь Бойчук, тепер почесний голова товариства. На наше запрошення шанувальники спорту чисельно прибули, щоб спільно відзначити цю знаменну дату. Чисельно були представлені наші організації і установи. Присутні з захопленням оглядали спортивну виставку, яку можна сміло назвати спортивно-історичною, бо вона відображає працю спортивних ланок Товариства. Виставку підготували й упорядкували заступники голови Управи і координатори спортивних ланок Остап Стецьків.

На прийнятті були представники преси "Нового Шляху" Віра Плавчук, "Україна і Світ" п. Онуфріїв, телевізійний програм "Світгляд". Наша громада мала нагоду побачити на екрані наше святкування. Приємно було побачити, який готували їжі наші Товариства, присутні в дружній атмосфері ділилися враженнями від побаченого в нашій домівці. Стіни і полиці були заставлені таблицями, знімками, трофеями, грамотами, медалями, які наші спортивні ланки заслужили добути протягом 45 років. На виставці присутні оглядали "Історію Товариства", яка була видана з нагоди 35-ліття нашої праці.

Програму свята відкрив і провів нею голова товариства Ярослав Фенін. Він привітав присутніх і представив почесних гостей — голів і представників окремих організацій та установ, а саме: голову КУК, Відділ Торонто, інж. Ярослава Соколика, почесного голову товариства Василя Бойчука, голову Делегатури УСІАК на Канаду представника УНО місто і Буковинської Громади Ярослава Ковалюка, голову Олімпійського комітету при СКВУ Всеволода Соколика, представника Українського Національно-Демократичного Союзу в Канаді Володимира Павленка з дружиною, представника Шкільної Ради КУК Торонто Петра Цехова з дружиною, заступника голови Провінційної Ради КУК д-ра Остапа Винницького, представника Кошицьких Воєвків Української Дивізії "Галичина", станиця Торонто, Маркіяна Комара, голову і секретаря Ліги Українців Канади, Відділ Торонто Степана Гулу і Ярослава Вілька, представників преси і телебачення, представника Стрілецької Громади Теодора Сидора, представників УНО Захід Андрія Потопільного з дружиною і Степана Сиранта, представника Пласту, станиця Торонто, Бориса Гула і директора Української Кредитової Спільноти Михайла Ребрика.

Господар попросив до слова Василя Бойчука. Почесний голова представив

присутнім картини проробленої праці Товариства протягом 45 років. Він відзначив успіхи всіх спортивних ланок: копаного м'яча, відбивання, кошківки, тенісу, настільного тенісу, гокею, боксу, шахів і легкоатлетики. Ми здобували першества у своїх лігах, провінціях, а то й в Канаді, підкреслив доповідь. На закінчення він побажав теперішній управі дальших успіхів у праці на полі фізичної культури.

Слудував привіт інж. Ярослава Соколика. На самому початку він підкреслив заслуги тих піонерів, які відійшли від нас у засвіти, і попросив присутніх одноклассників мовчанкою шанувати їхню пам'ять.

Я. Соколик, колишній змагун "Україн" з копаного м'яча, згадав окремі моменти, коли команда славилася перемогами, а тисячі маси глядачів переживали успіхи і програші разом з командою. Він зложив гратуляції теперішній управі за добре проваджену працю Товариства, за виставку і запропонував, щоб залишити її ще довше і щоб наша громада мала змогу побачити збудоване Товариство і оцінити 45-літню працю. Привіт від Делегатури УСІАК на Канаду прочитав Ярослав Коваль, привіт з Києва від Національного Олімпійського Комітету за підписом міністра Валерія Борзова відчитав Всеволод Соколик, а від УСІАК за підписом Миколи Стебельського — Ярослав Фенін.

Остап Стецьків поділився з присутніми статистичними даними про Управу, змагунів, членство, про окремі спортивні ланки за час від 1948 до 1993 року. Перед закінченням офіційної програми господар поінформовав присутніх про нинішню працю товариства, а саме: при товаристві діє ланка копаного м'яча, яку віддано провадити Стах Габа, дружина в 1992 році здобула перше місце у своїй лізі і тим самим перейшла до вищої Ліги, відбиванкова ланка, яку провадить Павло Келембет, здобула друге місце у своїй лізі і буде змагатися за першество Онтаріо, а також в турнірі, який відбувся взимку в Брок університеті в Сант Кетеринс, де наші хлопці здобули перше місце. При кінці травня цього року в Чикаго відбудеться відбиванковий турнір УСІАК, де наше Товариство також буде представлено.

Щоб не залишити колишніх змагунів, членів і симпатиків Товариства, провід організував Клуб Старших під назвою "Клуб сеньйорів фізичної культури", де обрано головою Клубу

Богдана Опалевича. Клуб відбуває свої сходни кожного понеділка у власній домівці від години 4-ої до 6-ої вечора. Зацікавлених щиро запрошуємо. Наш телефон — 535-0681.

Провід товариства не забуває про своїх членів, які кожного тижня приходять до домівки і нам допомагають. Ми влаштуємо спільну кутю, на яку приходить коло 100 осіб. Підготовою імпрези займаються наші члени, за що Управа складає їм щирі подяки. При кінці березня біжучого року ми відбули вечірку з гравцями копаного м'яча і їхніми дружинами чи приятелями, де кожний змагун отримав пропам'ятну таблицю з нагоди здобуття першого місця в лізі.

Закликаємо і заохочуємо молодих змагунів копаного м'яча, відбивання чи корольської гри в шахи вступати в ряди спортивних ланок, а старших запрошуємо відвідати нашу домівку, де можна в дружній атмосфері провести час. В неділю, 14-го лютого товариство відбуло свої загальні збори. Зборами провадила Президія у такому складі: Василь Бойчук — голова, Мирослав Яремус — заступник і Роман Колісник — секретар. Присутні вислухали звіти референтів, голови Товариського суду і Контрольної комісії і вибрали управу на діловий 1993 рік у складі: Ярослав Фенін — голова, члени — Остап Стецьків, Роман Колісник, Лев Дичковський, Василь Магурський, Дмитро Дроздобич, Володимир Захалюк, Богдан Опалевич, Іван Лузник, Маркіян Когут, Іван Мокан, Андрій Лупиняк, Стах Габа, Зенон Зварич, Павло Келембет і Ярослав Дичковський.

Контрольна комісія: Василь Бойчук, Мирослав Яремус і Ярослав Опіш; Товариський суд: Борис Гуль, Святослав Ключник і Григорій Ригайло; Дирекція: Ярослав Фенін, Лев Дичковський, Богдан Опалевич, Іван Мокан і Борис Гуль.

Гурток жінок, які кожноразно відповідають за кулінарну справу, заслуговують на окрему подяку проводу і всього членства за їхню віддану працю. Ними є: Рома Опалевич, Парана Захалюк, Марія Стецьків, Марія Маланюк, Стася Литвин, Люба Фенін, Нуся Ігнатюк, Діна Опіш, Люба Ігнатюк, Катерина Борецька, Таня Когут, Анна Дичковська, Анна Дроздобичка, Ірина Ригайло, Іванна Яремус, Стефа Драбих, Ева Мартин, Таня Бойчук і Катерина Чернявська. Рівно щирі подяка працівникам преси і програм телебачення "Світгляд" і "Контакт".

Закриваючи офіційну частину свята, господар вечора подякував присутнім за участь у святкуванні.

Н. Н.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СЕМЕН НЕЧИПОРУК член УНС Відділ 380-го Т-ва "Пласт" в Баффало, Н.Я. помер 28-го березня 1993 року на 95-му році життя. Нар. 1896 року в Україні. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дві доньки Людмилу і Лесю, зятя Богдана, внучку Лесю з мужем Орестом та дві правнучки Лізу і Лору. Похорон відбувся 30-го березня 1993 року на цвинтарі св. Матвія в Баффало, Н.Я. Вічна йому пам'ять!

Осип Гаврилюк, секр.

ЕДВАРД МАРКЕВИЧ член УНС Відділ 370-го Т-ва "Культура" в Нью Гейвен, Конн. помер 19-го травня 1992 року на 83-му році життя. Нар. 19-го листопада 1908 року. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку брата Павла, вуйка Дженет і Артура Лі, Джона і Джана Маркєвич, Кім Маркєнд, Трісію Ріка Росс, Джана Маркєнд, Мері і Дана Керелі, Пол і Пет Маркєнд. Похорон відбувся 22-го травня 1992 року на St. Lawrence Cemetery, West Haven, CT. Вічна йому пам'ять!

Василь Гіна, секр.

РОЗШУКИ

Розшукую родину **ГРИГОРІЯ ІОНИСІЯКИ СТЕБЛИНИХ**.

що у 1943 р. виїхали з с. Новий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл. до Німеччини, відтіла до ЗСА в Сан Франціско, а потім в Чикаго. Писати:

Україна - 310142
Харків
пр. Тракторобудівників 124,
кв. 27
Самойленко Микола

Розшукую мого приятеля

ПАВЛА СЛІПАЧЕКА що походить із с. Жулинці Золочівського р-ну Львівської обл. В 1943 р. перебрався до Німеччини, а звідти до Америки. До 1975 р. мешкав за адресою: Paul Slipaczek, 1949 NE 173rd St. N. Miami Beach, Florida 33162.

Писати на адресу: Україна - Львівська обл. Золочівський р-н Гоголівський с. Майдан Гоголівський Гриняк Степанія Гр.

Кузін Талек Чагарівський розшукує **ІВАНІ І МАРІЮ КУЛЬМАТЕЦЬКИХ** котрі прибули до ЗСА в 1947 р. з Німеччини з концентраційного табору. Тел.: (717) 532-3092

Серафим Іван Іванович шукає кузенів **СЕРАФІМА ВОЛОДИМИРА, ГРИГОРІЯ І ПЕТРА** всі сини Серафима Петра Григоровича, Писати на адресу: Жидачів, вул. Рильського 31 Серафим Іван Іванович

РОЗШУКУЮ свого вуйка по матері **ІОСИПА БІЛІНСЬКОГО**

Народженого в Сков'ятині в 1929 році в родині Романа і Наталії Білінських (остання померла в 1942 році). Роман був найстаршим з трьох дітей. Двоє інших — це Стефан і моя мама Ірена. Батько його, паравіанський священик в Сков'ятині Іосип, помер в 1929 році. Під час війни моя бабуся разом з моєю матір'ю, тіткою Стефанією і вуйком Іосипом були в Німеччині. Після війни моя мама переїхала до Англії, тітка залишилася в Німеччині, а Іосип поїхав до Америки. Він служив у збройних силах, деякий час перебував у Техасі, брав участь в Корейській війні. Писати до:

Марія Кірк
147a, Nottingham Road
Eastwood,
Nottingham, NG 16 3GU
England

МАРІЯ СІМПСОН член УНС Відділ 128-го Т-ва ім. Т. Шевченка у Кліфтон Гайтс, Па. померла 5-го березня 1993 року на 79-му році життя. Нар. 17-го квітня 1913 року у Філадельфії, Па. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку Юрія Сімпсона: Похорон відбувся 9-го березня 1993 року на цвинтарі Fernwood Mausoleum, Фернуд, Па. Вічна їй пам'ять!

Секретар

СОФІЯ СПОНСЬКА член УНС Відділ 430-го Т-ва "Дністер" у Філадельфії, Па. померла 3-го березня 1993 року на 84-му році життя. Нар. 1908 року в Україні. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку Омеляна і Любомира Бей з родинами і Євгена Іванків — сестринки. Похорон відбувся 8-го березня 1993 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейс у Філадельфії, Па. Вічна їй пам'ять!

Микола Пришляк, секр.

МИКОЛА ГЛИСТА член УНС Відділ 61-го в Пітсбурзі, Па. помер 6-го січня 1993 року на 71-му році життя. Нар. 17-го грудня 1922 року в Ембриджі, Па. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Мері, брата Антона, сестер Стеллу й Ірену Глисту. Похорон відбувся 8-го січня 1993 року на цвинтарі Святого Хреста в Сан Дієго, Кал. Вічна йому пам'ять!

Микола Дяковський, секр.

ПЛОБА ПІКУЛИЦЬКА член УНС Відділ 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаго, Іл. померла 22-го березня 1993 року на 68-му році життя. Нар. 1924 року в Україні. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку мужа Володимира, дочку Ірину з мужем і 2-ма дітьми, сина Романа з дружиною і синами, дочку Галину з чоловіком і синами та родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Мері Гін в Чикаго, Іл. Вічна їй пам'ять!

С. Голяш, секр.

СТЕПАН ФЕДИНА член УНС Відділ 274-го Т-ва ім. св. Петра і Павла в Ангінгтані, Огайо помер 24-го березня 1993 року на 67-му році життя. Нар. 28-го листопада 1925 року в Ангінгтані, Огайо. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку сестер: Ені, Роз і Ольгу; братів: Дмитра, Михайла, Карла й Івана. Похорон відбувся 27-го березня 1993 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Ангінгтані, Огайо. Вічна йому пам'ять!

Гелен Сенедж, секр.

Серафим Іван Іванович шукає кузенів **СЕРАФІМА ВОЛОДИМИРА, ГРИГОРІЯ І ПЕТРА** всі сини Серафима Петра Григоровича, Писати на адресу: Жидачів, вул. Рильського 31 Серафим Іван Іванович

РОЗШУКУЮ свого вуйка по матері **ІОСИПА БІЛІНСЬКОГО**

Народженого в Сков'ятині в 1929 році в родині Романа і Наталії Білінських (остання померла в 1942 році). Роман був найстаршим з трьох дітей. Двоє інших — це Стефан і моя мама Ірена. Батько його, паравіанський священик в Сков'ятині Іосип, помер в 1929 році. Під час війни моя бабуся разом з моєю матір'ю, тіткою Стефанією і вуйком Іосипом були в Німеччині. Після війни моя мама переїхала до Англії, тітка залишилася в Німеччині, а Іосип поїхав до Америки. Він служив у збройних силах, деякий час перебував у Техасі, брав участь в Корейській війні. Писати до:

Марія Кірк
147a, Nottingham Road
Eastwood,
Nottingham, NG 16 3GU
England

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуговує ЦІПРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Банд Брукліна і перенесенням тілних останків з різних країн світу. **UNION FUNERAL HOME** 1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.) UNION, N.J. 07083 (908) 964-4222 (201) 375-3555

Вісті з міста над Стриєм...

(Закінчення зі стор. 2)

А яку велику роботу на Стрийщині проводить Спілка політв'язнів (голова Василь Ніколишин), при якій організовано чоловічий хор (диригент Василь Цимбаліста) та жіночий ансамбль під керівництвом Ольги Заць. У репертуарі цих хорів тюремні і табірні пісні, героїчні та політичні вірші, які творили самі в'язні. І де тільки йде переполохання жертв, апаших за свободу України, там виступають ці хоріві колективи.

Зворушлива і велична картина відраження української державності особливо була відчутна під час театралізованого свята "Обжинки".

Ми, стрийчани, можемо бути гордіше й тим, що життєві сторінки Глави Української Греко-Католицької Церкви Мирослава Івана Кардинала Любачівського пов'язані з нашим містом.

З величезним піднесенням проходило свято духовного співу. Протягом місяця в церквах Стрийщини лунали спів церковних пісень, твори з Літургії.

Люблять стрийчани рідне місто, заслічують його народними традиціями, про які можна б було ще багато сказати.

Закінчуючи свою коротеньку розповідь про улюблений куточок прикарпатського краю, я хочу висловитися словами Ярослава Рудницького, професора Манітоско-го університету, президента Української Могилянсько-Мазепинської Академії Наук, заснованої українським Урядом в екзилі 1938 року, який на Всеукраїнському конгресі стрийських гімназистів та семінаристів сказав: "Місто Стрий і надалі залишатиметься значним центром революційно-визвольного руху в Галичині та на Україні".

І дякуюмо благословенній долі.

Що в місті благодатному живе.

Що вперше в Україні прапор волі

Вознісся, наче сонце, над Стриєм.

ВАРТИСНІ ВИДАННЯ

Д-р Степан Шухевич - МОЄ ЖИТТЯ - споминок	\$50.00
Д-р Степан Галамай - БОРОТБІ ЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ 1929-1989	25.00
Михайло Грушевський - ІПОСТРОВАНА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ	30.00
Зіньков Осип - ЛЕСЬ КУРБАС	47.50
КОНОВАЛЕЦЬ ТА ЙОГО ДОБА - збірні праці	30.00
Оксана Пилипчук - ЗІБРАНІ ТВОРИ	25.00
Михайло Марунчик - В БОРОТБІ ЗА УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ	65.00
Мирослав Семчишин - ТИСЯЧА РОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ	20.00
Ульяна Старосольська - ВОЛОДИМИР СТАРОСОЛЬСЬКИЙ	20.00
Юрій Михайло Цегельський - ЗАГА РОДУ ЦЕГЕЛЬСЬКИХ І РОЗПОВІДЬ ПРО КАМІНЬКУ СТРУМІЛЮ	50.00

Замовлення враз з належністю плати на адресу:

Ukrainska Knyharnia

4340 Bernice Street, Warren, Michigan 48091, USA

Tel.: (313) 754-0578

ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ

СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРИ
Ціна: \$21.25 з персоніфікованим
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані платити 6% з'являючої податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Кайнісі і виїжджає на виклики домі.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 1002